

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

К. КРУСЬКИЙ

Рік видання X

№ 114 (1126).

ВІВТОРОК

23 ВЕРЕСНЯ

1969 р.

Ціна 2 коп.

Дві культури ЧССР на Україні

З кожним роком міцніють і розвиваються дружні зв'язки між трудящими Радянського Союзу і соціалістичних країн.

Дальшому поглибленню співробітництва, братерства і дружби наших народів послужать і Дві культури Чехословачької Соціалістичної Республіки на Україні, які відбудуватимуться з 23 вересня по 6 жовтня. В них візьмуть участь Словачький Національний театр, Чехословачький ансамбль пісні і танцю, чоловічий хор ім'я Віта Неєдлі, самодіяльний ансамбль народної пісні і танцю «Олішава» заводського клубу профспілок робітників м. Угерські Брод та інші творчі колективи.

Діяти мистецтва ЧССР відвідають Харків, Сімферополь, Донецьк, Луганськ, Львів, Запоріжжя, Кіровоград, Чернівці. Побувають у містах, зв'язаних з спільними боюми діями радянських і чехословачьких воїнів у боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками, відбудуть у Києві, де поховано великого Кобзаря України.

(РТАУ).

П'ятирічка руками МОЛОДИХ

ЗА ЕКОНОМІЮ І БЕРЕЖЛИВІСТЬ

Юнаки і дівчата ордена Трудового Червоного Прапора заводу «Червона зірка» беруть участь у вишукуванні внутрішніх резервів виробництва. За вісім місяців цього року молоді раціоналізатори заводу подали і запровадили у

виробництво понад 250 раціоналізаторських пропозицій з економічним ефектом 109,4 тисячі карбованців.

Немає застуги штабів, загонів і постів «Комсомольського прожектора» в тому, що цього року на підприємстві зекономлено 1321000 кіловат-годин електроенергії на суму 8982 карбованців, 1012 тонн палива на суму 18360 карбованців.

В тресті «Кіровоградпромбуд» завдяки діяльності штабів «КП» зекономлено 184 тонни цементу, 15 тисяч кіловат-годин електроенергії, 30 тонн пального і мастила, 45 тонн умовного палива.

Будівельні матеріали, зекономлені комсомольцями і молоддю будуправління № 1 тресту «Кіровоградськбуд»,

використані на понадпозових роботах на спорудженні 43-квартирного будинку.

Комсомольці і молодь автодиремства Кіровограда перевезли в четвертому році п'ятирічки 43385 тонн народногосподарських вантажів, зекономивши 8925 кілограмів пального і збільшивши пробіг автомашин до 18,5 тисячі кілометрів.

Комсомольсько-молодіжна бригада Кіровоградської взуттєвої фабрики зекономила 67589 квадратних дециметрів верхніх шкіряних товарів і шкіряної підкладки.

Комсомольці Світловодського кар'єрууправління детально вивчили питання про нересів щебеню. Тільки завдяки удосконаленню технічного процесу пересіву щебеню

можна додатково випускати за рік 27 тисяч кубометрів продукції, що дає прибуток на суму 115 тисяч карбованців.

Шість комсомольсько-молодіжних колективів Власівського заводу залізобетонних конструкцій (Світловодський район) за рахунок економного витрачання металу при виготовленні армокаркасів і за рахунок поліпшення технології їх виготовлення зберегли більш 50 тонн високоякісної арматурної сталі.

За перше півріччя 1969 року комсомольці і молодь підприємств, транспорту і будівництва міста Світловодська подали 215 раціоналізаторських пропозицій з економічним ефектом 63 тисячі карбованців. Так, наприклад, комсомолець Вячеслав Мороз, робітник заводу вапняно-кремнеземистих

конструкцій, висів пропозицію, яка дає економію 37 тонн вапняку на суму тисячу карбованців. За його пропозицією на заводі замість дорогого вапняку щебеню використовують вапняне молоко.

Успішно ведуть боротьбу з браком, втратами робочого часу комсомольці і молодь Олександрійського електромеханічного заводу. Тільки відмінної якості, з першого пред'явлення здають молоді робітники свою продукцію.

НА КОМСОМЛЬСЬКІЙ НОВОБУДОВІ

З кожним днем все чітніше вимальовується корпус майбутнього знам'янського підприємства № 10036 Л. Забуду культури залізничників, який гарно вписується в загальний ансамбль міста. Під

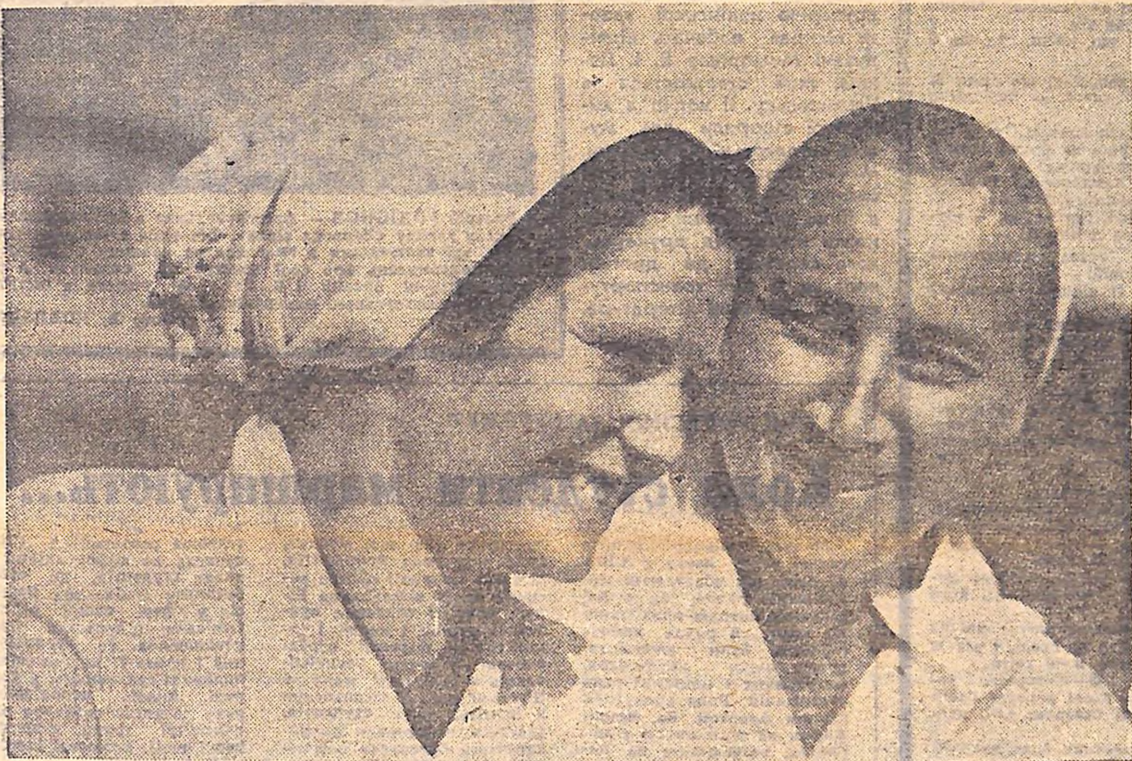
денна і південно-східна стіни вже виведені до даху.

Нові будівельники третього виконробівського пункту всі свої сили сконцентрували на німічому боці. Творчо і нахально працюють муляри І. Герасимов, Ю. Мошквал, О. Шедаріна, В. Севина, тесляри В. Сидоренко, М. Тетянін, бетонники Р. Ложко, крановики В. Десятников, А. Кутейников та інші.

Добре тут працюють і комсомольці Знам'янського автодиремства № 10036 Л. Завопаєло, А. Якович, А. Карлаш, В. Морозова, Г. Ємченко. За день вони виконують по півтори норми.

О. ГОНЧАРЕНКО,
майстер.

м. Знам'янка.

У колгоспі «Зоря комунізму» Новоархангельського району створена спеціальна тваринницька ферма по відгодівлі молодяка великої рогатої худоби. Минулий місяць щодобові прирости живої ваги кожної групи телят, які доглядають Валентина Жулинська та На знімку: В. ЖУЛИНСЬКА І М. ГОРДІЙ.

району створена спеціальна тваринницька ферма по відгодівлі молодяка великої рогатої худоби. Минулий місяць щодобові прирости живої ваги кожної групи телят, які доглядають Валентина Жулинська та Марія Гордій, ця цифра досягла 1300.

Фото В. КОВПАКА.

Бути ниві щедрою

ТІЛЬКИ ВИСОКОВОРОЖАЙНИМИ

Лист механізаторів комсомольсько-молодіжної бригади Василя Моторного з колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району став ще одним поштовхом до підняття трудового ентузіазму серед молодих хліборобів області. Вони переглядають свої соціалістичні зобов'язання, по-господарськи дбають про високу культуру землеробства, закладають міцний фундамент урожаю ювілейного року.

БОБРИНЕЦЬ. По 34,3 центнера пшениці на нинішніх жнивях зібрали з кожного гектара колгоспники артілі «Червоний землероб». Не

менші висоти визначили вони й надалі. Нині на полях цього колгоспу працює чотири ударних агрегати, які завершують сівбу

пшениці. Серед кращих сівачів молоді хлібороби. В останні дні першості на сівбі озимих утримує Павло Литвинов. За зміну він висіває добірне зерно на 48—50 гектарах.

НОВОМИРГОРОД. У колгоспі імені Котовського сівають агрегати пройшли вже на 700 гектарах. В добре підготовлений ґрунт поклали насіння «безості-1» та «миронівської-808». Механізатори І. Жеребенко та І. Путник щодня рапортують:

— Є півтори норми.

Мати двохсотпудовий урожай пшениці — така мета в механізаторів бригади В. Сагая з колгоспу «Жовтень». Тут вже завершено сівбу озимих. А механізатори В. Попенко та І. Кресевич поспішають з оранкою. На їх рахунок — 200 гектарів піднятого зябу.

В ІНТЕРЕСАХ МИРУ

НЬЮ-Йорк. (ТАРС). Міністр закордонних справ СРСР А. А. Громико вніс на розгляд XXIV сесії Генеральної Асамблеї ООН питання «Про зміцнення міжнародної безпеки». Від імені Радянського уряду він подав Генеральній Асамблеї проект «Звернення до всіх держав світу» в питанні про зміцнення міжнародної безпеки.

У проекті звернення підкреслюється, що для зміцнення міжнародної безпеки необхідно, насамперед, покласти край усім формам придушення визвольних рухів народів, які ще перебувають під колоніальним пануванням, надати цим народам незалежність. ООН повинна добиватися неухильного виконання рішень Ради Безпеки про виведення окупаційних

військ з чужих територій. До всіх країн звернутий заклик взятися за практичну роботу по створенню ефективних регіональних систем безпеки в різних районах світу.

Всі уряди, указується в проекті звернення, повинні неухильно додержувати у своїх міжнародних відносинах принципу мирного співіснування держав незалежно від їх соціального ладу, вирішувати всі спори, які виникають між ними, виключно мирними засобами, без застосування сили або погрози силою.

Глава радянської делегації повідомив, що СРСР разом з ПНР, УНР, МНР, НРБ, СРР, ЧССР вносять на розгляд Генеральної Асамблеї питання «Про укладення конвенції про заборону розробки, виробництва і нагромадження хімічної і бактеріологічної (біологічної) зброї та її знищення». А. А. Громико подав Асамблеї проект відповідної міжнародної конвенції.

ЯКЩО ТИ ПРИКЛАД...

На прощання з своїми підшефними ми подарували їм портрет В. І. Леніна:

— Нехай його зберігає в себе кращий піонерський загін школи, — наказали своїм молодим друзям.

Три роки тісно контактувала бригада з школярами дев'ятої школи. Спочатку це був 5 «А». А прощались ми вже з восьмим. Зустрічі, взаємні відвідування, урочисті лінійки, обмін зобов'язаннями здружили наші різні за віком колективи. І основне, що діти ознайомились і зацікавились нашою професією, проїнялись повагою до робітничих буднів. Вова Ніс та ще кілька хлопчиків і дівчат вирішили продовжувати своє навчання в професійно-технічних училищах.

А нам тепер зустрічаться знову з гомінкою піонерією. Адже шефська робота з школярами у нас далеко не на останньому місці. В рішенні комсомольських зборів, які затверджували наші зобов'язання на честь 100-річчя з дня народження Леніна записано: «Підтримувати регулярний зв'язок з піонерами восьмирічної школи № 9 селища «Перемога».

Всього нас в бригаді 14 робітників: 12 комсомольців, 2 кандидати в члени КПРС. Бригада дружна, хоч усіх разом нас можна побачити хіба що на комсомольських зборах, суботниках та ще під час відпочинку. Ось, наприклад, і зараз Люда Корнійченко та Люда Мішеніна монтують пульти управління багатоковшових екскаваторів на Морозівському вуглерозрізі, Іра Андрієнко та Саша Бондаренко обладнують електромеханічну ла-

бораторію інституту, де вони, до речі, й навчаються. Тамара Дуденко ремонтує електродвигуни екскаваторів на Семенівському вуглерозрізі, Люда Турська — в цеху. Така вже в нас робота. Проте, це не відбивається на колективізмі. І коли ми вирішили постійно перевиконувати планові завдання, всі були впевнені, що ніхто не підведе.

Зниження собівартості продукції ми передбачили на один процент. Пройшло вісім місяців. За цей час вона знизилася на 5,15 процента. В грошах — це 5 тисяч карбованців. Та ще 1300 — за рахунок підвищення продуктивності праці. За ці кошти можна відремонтувати близько двадцяти моторів середньої потужності. Такий наш вклад в ювілейну копилку п'ятирічки.

В змаганні між бригадами підприємства ми вже два місяці на другому місці. Ми можна сказати, що цей успіх дався нам легко. Але злагода не в праці, загальна цілеспрямованість колективу були тому запорукою. І всі ми щиро поздоровляли Вадима Лимонченка, коли йому було вручено мандат кращого електрослюсаря.

Не забуваємо й пенісущих слів: «Учитись, учитись, і ще раз учитись». Всі члени нашої бригади мають середню освіту, двоє — спеціальну. Навчаються в інституті Ніна Сизова, Саша Бондаренко. Та ще п'ять чоловік здобувають освіту в індустріальному технікумі.

Людмила КІЩЕНКО, бригадир бригади електриків райенергоуправління комбінату «Олександрівугілля».

м. Олександрія.

НЕДАЛЕКО від П'ятигорська є гора Машук. Громада скель нависають над містом... І одна з них схожа на стіну, висока-висока. Понад сорок років до цієї скелі нескінченним потоком йдуть люди, несуть із собою квіти і кладуть по її підніжжю...

1.

Літо 1925 року на кавказьких мінеральних водах було спекним. Сюди в цей час приїхав поправити своє здоров'я інженер Микола Кузьмич Шуклін. Ходив по вулицях П'ятигорська. Знайомився з визначними місцями.

Сині Кавказькі гори! Хто б сюди не приїхав, вони його посять на своїх могутніх хребтах, дарують здоров'я, дають натхнення. Це ж вони колись ліри Пушкіна. Це в їхніх обіймах бував Лермонтов, у прекрасних поемах і віршах оспівував цей чудовий край. Про це не раз згадував Микола Кузьмич. До речі, він теж писав вірші. Хоч і не маститий, але поет. До когорт передвіжників себе не відносив, але малював, його приваблювали пейзажі. Будучи на курорті, написав кілька етюдів.

Якось із місцевої газети Микола Кузьмич дізнався, що в П'ятигорську розпочав роботу перший крайовий з'їзд горняків. В ньому брала участь перший всесоюзний жіноцький, другий і третій Ілліча Надія Костянтинівна Крупська. З полум'яними промовами на з'їзді виступили колишній перший секретар крайової партії А. І. Мікоян, завідувач жіночим відділом крайової, редактор журналу «Тружениця Северного Кавказа» В. Алексеева.

намалюю портрет Ілліча, — подумав. — Сама природа підготувала місце і полотно для великої картини.

На другий день Микола Кузьмич прямуював до цієї скелі. У його святій справі знайшлися добровільні помічники. Вони несли незвичайний вантаж — величезну драбину, відріз фарби, кисті.

— А ось і та скеля, — сказав супутникам, — на ній, друзі, і намалюємо портрет.

— Але, як, як ви втримаетесь на цій прямовисній?

— Дуже просто, он дерево росте угорі. До нього прив'яжемо вірвочку. Вона мене і триматиме.

Так і зробили. Обв'язавшись канатом, він повис, і в такому положенні писав великий портрет Леніна. З-під його кисті народжувалося обличчя вождя. Величезні розміри і реальне настільки, що можна за кілометр помітити і візнати.

23 липня 1925 року відбулося урочисте відкриття портрета. Майже всі жителі П'ятигорська прийшли до цієї скелі, багато приїхало з гір джигітів, поважних горців, було чимало горняків.

— Хай до цієї скелі не з'явиться народна стежка, — говорила одна з горнячок, можливо та сама, що виступала на жіночому з'їзді. — Я певна, що до неї прийдуть наші сини і дочки, онуки і правнуки.

Правду сказала горнячка. Всі, хто приїздив у П'ятигорськ, обов'язково відвідували цю скелю. Юнакам і дівчатам тут вручали комсомольські квитки. Тут пов'язували червоні галстуки школярам...

Так було до війни. І ця традиція жила й сьогодні. Житиме вона завжди!

3.

Під час Великої Вітчизняної війни фашисти захопили місто. Про портрет Леніна на скелі дізнався сам комендант. Вийшов зі своїм помічником пересвідчитись.

— Нічого не скажеш, здорово, — визнав він.

— А це що, квіти, та ще й свіжі?

— Мені доповіли, що сюди їх приносять горці, — повідомив помічник.

Замізгаючи вухом, щоб від цього портрета не залишилося й сліду. А пройде час — ми на цій скелі намалюємо портрет нашого любимого фюрера.

— Ви теж, гер майор, — підтримав його помічник.

Недовго наказ коменданта був виконаний.

Минуло кілька днів. Помічник доповідав комендантові:

— Гер майор, портрет знову на скелі.

— Який? — не зрозумів комендант.

— Ленінський.

— Не може бути.

Особисто поїхав глянути знову.

Портрет був. Біля підніжжя скелі знову лежали свіжі квіти. Ленінський оці сувородивились на фашиста. Не витримав гітлерівський того погляду, відвів погляд убик, а потім істерично крикнув:

— Негодя розстріляти портрет!

Того ж дня сюди приїхали автоматники. Вони до самого вечора стріляли в скелю. Не допомогло. Тоді фашисти підняли гармату і прямою наводкою били напрямком...

Порешечений свинцем і залом портрет Леніна жив. Він добре був помітний. Всі його бачили.

Фашисти заборонили місцевому населенню під страхом розстрілу підходити до скелі. І все ж біля її підніжжя з'являлися живі квіти.

Дізнавшись про намір фашистського коменданта намалювати на скелі портрет свого бісунуватого фюрера, горці сказали: «Ні, цього не буває!»

А радянські воїни в запеклих боях вигнали гітлерівців з передгір'їв Кавказу.

Після війни сюди знову приїхав Микола Кузьмич.

Стислось його серце, коли він глянув на поновлену картину. Знову закінчила робота. Подібно казковому птаху феніксу, портрет оживав.

Зараз він повністю реставрований, і люди нескінченним потоком йдуть до Ілліча, йдуть, наче до життєвого джерела.

Недавно і я, схвилюваний і зачарований, стояв біля скелі, вдихався в дорозі риси. В той час у П'ятигорську гостював і автор портрета М. К. Шуклін. Уже немолодого, але ще енергійного, його можна було зустріти на вулицях міста. Він виступав з лекціями в університеті, бібліотеках, клубах, на будовах. Мені теж пощастило послухати його хвилюючу розповідь.

А напередодні від'їзду я ще раз побував біля портрета на горі Машук.

І. ІСАЄВ.

с. Компанієва.

До 100-річчя

з дня народження В. І. Леніна

НА ПРЯМОВИСНІЙ СКЕЛІ

Особливо запам'ятався Шукліну виступ про стоїх горняків, чи то чеченки, чи то караївки. Вона просто і тепло говорила про Володимира Ілліча Леніна. Це його сонце встало над Кавказькими горами, освітлює горнячок. Перед великою кавказькою жінкою — світле шаслю-во майбутнє. Вона йде рівнопрямим і разом зі своїм чоловіком — джигітом революції — іде по шляху, вказаному великим вождям.

Запам'ятав ту промову Микола Кузьмич. Вона була простою і мудрою, синовікала що раз осмислити роль Ілліча в житті кожного народу, кожної людини окрема. Він ту промову прочитав кілька разів, і тут же у нього запалало нестерпне бажання відітати цю все-народну любов до вождя.

2.

Над горами зійшло сонце. Його проміння позолотило снігові шапки гір. Десь далеко на півдні бовванів золотавий Ельбрус. В цю ранню пору схилими Машука із своїм нехитрим пензлем ішов Микола Кузьмич. Його погляд упав на дві величезні вершини. І згадалась йому недавня почути від місцевого жителя-караївки легенда.

... Зійшлися на двобій два богатири, Ельбрус і Машук. Першим зловився вдарити Машук. Та так ударив мечем, що голова Ельбурсова розколотася навпіл. Застогнав богатир, заринав гори, випили гірські ріки з берегів. Потім став той стогін по ущелинах аж до Кавказя Арабата.

Поборов Ельбрус той шалений біл, зібрав усі сили. Запис важкий меч над головою Машука. Його ударив були це сильнішими, блискавичнішими. Пошматовував він своєму супротивникові голову, і вона розколотася на п'ять частин.

Ще більшим гудом озвалися ущелини, ще сильніше заринала земля.

Машук не тріпнувся — закам'янів. Скам'янів і Ельбрус. Та так і стоять досі, нагадаючи людям про величезний подвиг богатирів...

Дивитись Микола Кузьмич на доволі довгого Ельбурса і думав: «Було б здорово, аби на висхідній першій поставили гігантську ленінську статую. З усіх кінців Кавказу її було б видно».

Поводі крокує по уступах Машука та роздивляється. Його увагу привернула стрімка скеля. Висока, прямовисна, в кільканадцять поверхів. «Ось тут на цій величній скелі!

ЗВІТУЄ КОМСОМОЛЬСЬКИЙ КОМІТЕТ

Визнали задовільною...

У Малу Вільшанку ми приїхали ще задовго до початку звітно-виборних комсомольських зборів, і тому вирішили відвідати молодичо-товарну ферму, де працює немало молоді. Відразу зупиняться погляд на будинку тваринника, акуратно обсадженому молодими деревами. Всередині — добре обставлена ленінська кімната: радіола, телевізор. На стінах гарно оформлені стенди з історії Ленінського комсомолу, до 100-річчя від дня народження В. І. Леніна.

Несміливо переступають поріг молоді дівчата, яких запросив другий секретар райкому комсомолу Віктор Мельник. Навіть групою до ферми, зовні задержувати життєрадісна Наташа Кірова роз-

гублюється, розповідаючи про життя комсомольської групи. Потім замовкає зовсім. Немає про що розказати?

Секретар партійної організації артілі Микола Іванович Куцарев хвалив дівчат. Справді, подруги порадували всіх: за вісім місяців виконали річний план. Люда Сафонова, Рая Абажєй, знайома нам Наташа Кірова вже наблизили біля як по 2200 кілограмів молока від кожної корови. За такими цифрами, зрозуміло, напружена, повсякденна праця комсомолок.

Запам'ятався констатуюча реалістична фраза секретаря комсомольської організації Володимира Болтинкова, яка звучала досить сумно:

— Чомусь, молодь села стоїть осторонь від комсомольських справ...

А від чого оте «чомусь»?

Почати хоч би з того, що між молодими дівчатами погано організоване соціалістичне змагання. Комсомольський переїждний нахат, куди б записувались переможці кожного місяця, — відсутній.

Слабо поставлена політична робота. Ті, хто несе в маси політичні знання, не зуміли зацікавити молодь. Тому з групою доводиться чути, що групою лише один раз слухала їх розповідь. І на звітно-виборних комсомольських зборах знову голос ватажка підтверджує:

— Нагурток політоселі як завжди була погана. Ми самі в цьому винні...

Тут щось інше, ніж пасивність. Могли ж комсомольці працювати на недільниках. На зборах, коли повели мову про те, щоб придбати спортивний інвентар для футболістів та купити в сільський клуб телевізор, нову потребу в недільниках юнаки і дівчата підтримали й погодилися знову ви-

У музичну Ленініану України

Музична Ленініана України поповнилася монументальним твором — ораторією Миколи Дремлюги «Ленін».

Вісім частин ораторії, написаної для хору, солістів і симфонічного оркестру, відтворюють етапи життя вождя революції.

Літературною основою для ораторії стали вірші радянських поетів. До образу В. І. Леніна М. Дремлюга звертається не вперше. Генію вождя світового пролетаріату були присвячені його пісні. Ленінська тема втілена композитором у симфонічній поемі «Пороніно», написаній на початку 60-х років.

Для Меморіалу в Ульяновську

Першу в Росії підпільну друкарню ленінської газети «Іскра» побачить відвідувачі Меморіалу В. І. Леніна, який створюється в Ульяновську. Її копію в мініатюрі створили для музею молдавські художники. Макет відтворює зовнішній вигляд невеликого будинку в Кишиневі, деталі обстановки кімнат від друкарського верстата до дитячої коляски, в якій транспортувалася підпільна література.

(РАТАУ).

ТВІЙ РОВЕСНИК ЗА РУБЕЖЕМ

Коли студенти марширують...

Мабуть, ніколи раніше сильні світу цього в США не були так збентежені молодіжним рухом, як у дні весняних походів прихильників миру. В рядах демонстрацій були комуністи, представники профспілок, молодіжних і пацифістських організацій. Вони крокували єдиним фронтом, бо, незважаючи на розбіжності в поглядах, незважаючи на наявність своєрідних асоціацій, мета руху була одна: боротьба за мир і справедливість.

Але чому саме пасхальні марші цього року мали такий бентежний вплив на політику і бізнесменів США? Адаже починаючи з осені 1968 року, коли студентські виступи сколихнули Берклі (Каліфорнійський університет), молодіжні нахили не складали зброю і ланцюгова реакція маршів протесту охопила майже всі штати країни.

В останні роки молодіжні Америки, яку ще недавно дехто вважав пасивною і аполітичною, набирає силу. Сьогодні вона веде боротьбу за мир у В'єтнамі, за повну рівність білих і чорних, за перетворення системи на чужині. Американська буржуазія преса намагалася представити

ти справу так, що, мабуть, коли під уряд демократів, підуть в історію і облога воєнних баз, і пікетування Білого дому, і спалення призовних карток, і марші, і демонстрації. Нарешті, перемогли обіцянки республіканців — добитися миру у В'єтнамі, внести заспокоєння в бунтівні ради студентів, здається, переконали американського обивателя в можливості викоринення «крамоль».

Але справа була не такою простою. Одних мирних обіцянок виявилася недостатньо, перш за все тому, що за 4 роки студентство зазнало досить сильних змін у своєму класовому складі. Більш активну роль стали грати вихідці з несприятливих умов американського суспільства. Збільшилось і число негрів-студентів. Хоча в загальній масі їх процент невеликий (сьогодні близько 4 процентів), абсолютна цифра досягає 300 тисяч чоловік.

Цей новий соціальний контингент студентів і повів боротьбу проти расизму й дискримінації у вишній освіті. Це він вивів студентський рух за рамки чисто університетських проблем.

Одним словом, науково-

технічна революція в США привела до диференціації в рядах студентів, до суцільних соціальних процесів у сфері вищої освіти. Оскільки студентська маса неоднорідна, то неоднорідний і прова її недовдоволеності. Аналіз молодіжного руху дозволяє побачити різноманітні групи, непримиренні течії, полісові ідеологічні концепції.

На одному полюсі — фашистський молодіжний з'єднання, яке свідомо намагається вийти з-під впливу демократії. На іншому — гордість прогресивної Америки, ті, хто, не боячись репресій, піднімають прапор миру, свободи, справедливості. Між ними полюсами багато всьляких організацій і угруповань.

На протиположних напрямках без майбутнього, виступають члени «Клубів Дюбуа». Студенти за демократичне суспільство. Молоді цього напрямку борються за зміну існуючих в США порядків. Політичні, економічні, моральні вад суспільства, де панує долар, спонукають американських юнаків і дівчат до рішучих дій.

Олександр ГОЛОВІН.

(АПУ).

Вірно резюмував М. І. Купарев:

— Глибше, критично треба аналізувати роботу організації. Тим більше, що комсомольці закінчують нечирну школу, не зупинюються на цьому — вчаться в технікумах. Люди вашого віку, — поглядом обводять всіх присутніх, — завжди повинні бути незадоволені тим, що зроблено донині...

Обрали новий комітет комсомольської організації, затвердили склад «Комсомольського прожектора». І так буденно прозвучало в кінці:

— Роботу первинної комсомольської організації вважати задовільною. На помилках учаться. Ас може втішити цей вислів. А у Вільшанському райкомі комсомолу теж, напевне, погодяться зі мною, що одна справа — бачити помилки, розуміти їх суть, а інша, складніша — ліквідувати недоліки. Первинна організація потребує конкретної дієвої допомоги...

А. НЕЧЕНАЙЛО.

Вільшанський район.

ЗВІРКА складу членів ВЛКСМ — важливий організаційно-політичний захід в житті Спілки, спрямований на поліпшення внутрішньої діяльності кожної первинної комсомольської організації, підвищення активності членів ВЛКСМ, зміцнення комсомольської дисципліни, залучення до роботи в організації всіх комсомольців.

31 вересня у всіх первинних комсомольських організаціях розпочалася звірка. Успішне її проведення — невідкладне завдання, яке стоїть перед комсомольськими активістами області. У секретарів комсомольських організацій, членів комітетів, бюро з цього приводу, нині виникає багато питань.

Звірка проводиться в первинній організації. Секретарі комітетів комсомолу, члени комітетів разом з секретарями цехових, бригадних, відділових організацій повинні зустрітися з кожним членом ВЛКСМ, перевірити його комсомольський квиток, поговорити, уточнити місце роботи, пошукати, як ціл працює, де навчається, як виконує громадське завдання. Після детального дослідження всього цього, дані про всі зміни слід занести в список членів ВЛКСМ первинної комсомольської організації та картку персонального обліку.

Слід врахувати, що звірка цього року співпадає з проведенням Всесоюзного Ленінського заліку. На комсомольських зборах необхідно заслухати звіти кожного члена ВЛКСМ про виконання взятих зобов'язань, участі його в соціалістичному змаганні, в громадсько-корисній роботі, як комсомолец підвищує свій ідейно-політичний та загальноосвітній рівень. Всім комсомольцям, учасникам Ленінського заліку в розділі «Освіта» необхідно внести запис про те, що вони беруть участь у Всесоюзному Ленінському заліку.

Під час звірки виявляється значна частина членів ВЛКСМ жінок, які змінивши прізвище після одруження, але не замінили комсомольські документи. Іноді комсомолки не знають, що для цього необхідно прийти в міськом чи райком комсомолу, де на основі заяви та документа (паспорт, свідоцтво про одруження) їм будуть виписані нові комсомольські документи.

На комсомольському обліку повинні

ЧИ ВСІ В ШЕРЕНГАХ?

ЗАНЯТТЯ ЗАОЧНОГО СЕМІНАРУ НА ТЕМУ «РІЧНА ЗВІРКА СКЛАДУ ЧЛЕНІВ ВЛКСМ», ВЕДЕ ЗАВ. СЕКТОРОМ ОБЛІКУ ОБКОМУ КОМСОМОЛУ В. КУЛІШОВ.

стояти також всі члени КПРС, обрані в керівні комсомольські органи.

Кожен рік проходить велике переміщення комсомольців. Одні їдуть на навчання в місто, інші — на роботу в колгосп, по комсомольських путівках на Ударні будови. І трапляється так, що більшість членів ВЛКСМ змінюється з обліку, але окремі не стають на комсомольський облік по новому місцю роботи чи навчання. Інша частина перебуває в організації без знання з обліку і, таким чином, відходять від життя Спілки.

Отож через віддалені кадри, учбові частини необхідно перевірити, чи всі члени ВЛКСМ стоять на обліку. Тих, хто не поставлений на облік — поставити на тимчасовий, виписати звідки прибув комсомолец, записати необхідні дані і через міськом, райком запросити облікову картку. Після цього комсомолец особисто прибуває в міськом чи райком і стає на постійний облік.

Взагалі, прихід в міськом, райком по питанню взяття чи зняття з обліку для члена ВЛКСМ має важливе виховне значення. Тут він може поділитися своїми думками, висловити свої зауваження по роботі організації, одержати поради, відповіді на питання, що його хвилюють.

Під час звірки секретар комсомольської організації повинен звернути увагу на імена тих комсомольців, що вибули з організації, не з'явившись з обліку. Через рідних, товаришів слід встановити місцезнаходження того чи іншого члена ВЛКСМ.

Головна увага під час проведення звірки повинна бути направлена на залучення до роботи в первинній організації всіх комсомольців, а не виключення їх з рядів ВЛКСМ. При розгляді персональних справ комсомольців, які втратили документи по тій чи іншій причині, мають комсомольські стягнення, порушили статутні вимоги, необхідно проявити увагу до долі кожного члена ВЛКСМ. Адже в комсомол ми приймаємо молодих людей, які хочуть

бути в наших перших рядах, хочуть вчитися активності. Далеко не завжди такі люди достатньо зрілі, щоб визначити своє місце в колективі, в житті. І в цьому їм повинна допомогти комсомольська організація.

Виключити з комсомолу людину за перший негарний вчинок значно легше, ніж детально і вірно розібратися і допомогти їй.

Трапляється й інше. Наприклад, є випадки, коли комсомольця садять на лаву підсудних, а комітет комсомолу не виносить це питання на збори, не інформує про це комсомольців, не обговорюється на зборах причини, чому організація допустила, що комсомолец вийшов з-під впливу товаришів. Адже організація повинна робити з цього висновки і значно поліпшити виховну роботу серед всіх членів ВЛКСМ.

Часто не замислюються як слід секретарі комсомольських організацій, члени комітетів, коли виключають з комсомолу юнака чи дівчину за порушення Статуту ВЛКСМ. Мабуть, тут слід подумати, чи використані всі форми колективного виховання, впливу на молодю людину. Адже є випадки, коли комсомольці

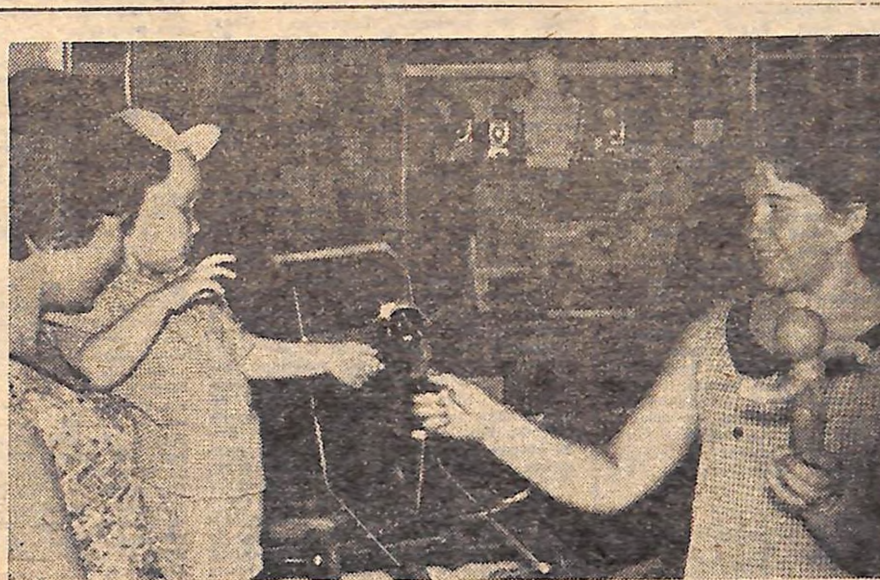
довгий час хворіють, а в комітеті комсомолу не знають, де він знаходиться, не проявляють належного піклування, забувають провідати і допомогти товаришам. Комсомольська організація повинна завжди бути в курсі справ і зрозуміти все, щоб зберегти в своїх рядах кожного члена Спілки.

ПІДСУМКИ річної звірки, як правило, розглядаються на комсомольських зборах, на яких необхідно також пояснити правила обліку членів ВЛКСМ, обов'язки комсомольців, вимоги Статуту ВЛКСМ про комсомольську дисципліну.

Тільки після проведення такої роботи секретар комсомольської організації згідно графіка прибуває в міськом чи райком комсомолу, маючи з собою картки персонального обліку та списки членів ВЛКСМ встановленої форми.

При виконанні цієї умови звірка буде проведена якісно. Ні в якому разі вона не повинна зводитися до того, що секретар комсомольської організації прибуває в міськом чи райком, переглядає облікові картки, відкладаючи тих, що «лемає в організації». Насправді трапляється, що деякі з них працюють на тому чи іншому підприємстві чи в колективі...

Звірку можна вважати закінченою після того, як буде проведено ретельне обстеження облікових карток з наявністю комсомольців в первинних організаціях, коли будуть занесені всі зміни, що пройшли у комсомольців (по освіті, партійності, роду занять), які відображають ділову і дають політичну характеристику членові ВЛКСМ.

Для продажу Кіровоградського магазину «Колобок» комсомолки Людмила КОЛЕСНИК найважливіше, аби були задоволені отакі покупці, як цей одиозний Валерій ПЕТРЕНКО. Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

Відзначено трудові успіхи

Трудачі Радянського Союзу швидко відзначили День працівника лісу. У Москві, Києві і в інших містах відбулись урочисті збори, на яких працівники лісової, паперової і деревообробної промисловості рапортували Батьківщині про досягнуті успіхи на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

У нашій країні ліси займають понад мільярд гектарів. Щороку заготовляється 400 мільйонів кубометрів деревини. З неї промисловість виробляє 20 тисяч видів продукції.

Лісові багатства країни приносять велику користь. Тільки в цьому році посіяно пшениці і посажено

по дереву на площі близько 1,3 мільйона гектарів, мільйонів став «зелених шит» полів. На землях колгоспів і радгоспів весною закладено майже 90 тисяч гектарів лісових смуг. На 300 тисячах гектарів розширилась площа посадок біля прірі, балок, на гірських.

Лісники Радянського Союзу наполегливо борються за здійснення взятих зобов'язань — за вершити виконання п'ятирічного плану весною 1970 року.

(РАТАУ).

Біфштекс і модельні туфлі

Чим годують у Світловодську?

НА НАШЕ запитання директор Світловодського комбінату громадського харчування т. Тихоненко відповів, що для послуг населення наддніпрянського міста в 22 їдальні. В тому числі п'ять шкілних і десять робітничих. Для кожного обслуговування широко впроваджується так звана додаткова, відкрита торгівля кондитерськими і кулінарними виробами у павільйонах, кіосках, буфетах тощо. Всього зараз таких пунктів налічується понад п'ятдесят.

Розповідає тут і про добір та виховання спеціалістів, розширення виробничих площ, про успіхи у виконанні квартальних та місячних завдань. А ось про різноманітність, калорійність, збалансованість і якість страви — ні гу-гу. Ні, все це другорядне. Метою нашої рейдової бригади саме і стали ці питання.

...Скориставшись ліфтом, ми піднялися на четвертий поверх і знайшли у буфеті Власівського заводу залізобетонних конструкцій і виробів. Зал тут просторий, чистий, затинаний. Стоділ і стільця теж вистачає. Здавалося б, ніяких нарікань.

— Поїсти, як вдома, тут не завжди вдається, — скаржиться молодий електроварник.

— Печічку хоч пилкою різь, — кидає могохидь арматурщик, — за що тільки гроші платимо...

Після короткої розмови з робітничою молоддю, переконавшись, що на облі в їдальні № 5, якою завідує О. А. Шевченко, дійсно, привозять тільки другі страви. Перші страви і транспортувати важче і значно дешевше воно.

— А що нам робити? — роздратовано запитує завідувача. — М'ясні страви нас тільки і вивчають.

— А робітників? — запитали ми.

Перед нами щойно привезені у буфет біфштекси. М'яса в них — одна згадка. Навіть і не пахнуть ним. Хліба — 70 процентів, 10 процентів вареної пшуби і пря... зв'язку, як проконсультували кулінари. Все інше — борошно, перець, часник і... м'ясо. На такому «м'ясі» працюють не бетонники.

НА КРАЩІ СПРАВИ І в дитячій їдальні, що розташована в центрі міста по вулиці Приморській. Завідуюча виробництвом тут комсомолка Людмила Бобкова, старший кухар — Світлана Бобкова, групкомсорт Ратса Завгородній.

Кадри, як і годиться. Кондитери і ку-

лінари мають середню спеціальну освіту. Їх в них і певний досвід в роботі. Переконавшись в цьому не важко.

Берете ви, наприклад, біфштекс. Не встигаєш дійти до столу, як він у вас на очах розпадається. Сам розірвався! Витисне і не вірне — самісний хліб. Проконтити таке ви, безперечно, не наважуетесь і рішуче прирете до роздаточної.

— Що це таке? — запитуєте.

— Біфштекс, — чується відповідь.

— Це ж хліб, — переконуємо з видом знайців.

Роздатники погоджуються: — Так, хліб. — І тут же додає: — Давали б я вам заміню.

На тарілці з'являється запам'ятований шматок м'яса. Ось що значить досвід у роботі... І випадки ці не поодинокі.

Нешоодно, наприклад, зарили тут суп-харчо з... кістками. Сьорбають люди юшку, ловлять зерня рису. Побубонять, та й їдуть собі геть. А якщо хтось відмовиться гризти кістки і підійде до ліній роздачі, тому гарантовано 25 грамів справжнього м'яса.

В цій же їдальні салати із помідорів виявилися... кислими. Щоб не псувати настрою відвідувачам (чого доброго ще книжку зауважень запитати!), касир розійнялася грозою на працівників опочивого цеху, і салати тут же були зняті. Коли все стихло, ті ж самі салати влаштувалися на вітрині холодильника.

Бачучи такі недоліки у роботі, комсомольці дитячої їдальні задумалися напрохну спокійним. Роботу не контролюють ні секретар первинної організації комбінату громадського харчування Олена Стрешня, ні працівники міськомкому ЛКСМУ. Безпринципна і контролер-технолог громадського харчування Т. Вигнанова. Хоч слідкувати за якістю страви і дбати про її поліпшення, виявляти недоліки і запобігати їм — її щоденні обов'язки.

У КОЖНІЙ їдальні, ресторані, домохвілі в контрольний журнал якості. Ми у домохвілі кухні міста. Проглядаємо журнал. Дізнаємося, що Г. І. Вишнякова у минулому році побувала тут три рази, в минулому — чотири. Останній підпис дев'ятнадцятого травня про те, що у салаті з огірків не вистачає 20 грамів. Про вжиті заходи нічого не відомо і в сьогоднішній день. До того ж дивує такий «інтенсивний» контроль. Адже лише

за місяць можна було побувати у головних їдальнях 2 - 3 рази, на рік - 15 - 20.

Не краще становище і в кафе «Відпочинку», що розташоване в Шевченківському мікрорайоні приморського міста.

Отже, даємо зал, кухню, кухню.

— Скільки коштують? — запитуємо у старої кухарки комсомолки Лідії Ткаченко, показуючи на модні туфлі, що стояли на столі поряд з вагами. Тут же була відкрита коробочка з пудрою, гречка.

Ось так тут дбають про дотримання санітарного стану. Пошквалили і журналом контролю якості. Не пронумерований, не скріплений печаткою. Згідно записів видно, що технолог Галина Вишнякова побувала тут в цьому році лише два рази, та й то другий раз 26 травня, після того, як 22-го навідався сюди інспектор по торгівлі міськомконкому т. Гуренко. Заходів і по цей час не вжито. Якщо звичайно не враховувати, що в червні хтось із відвідувачів нерозбірливо почерком написав про вузький асортимент страви, погану якість та про інтенсивний продаж пива.

Заступник завідувача їдальнями Шевченківського мікрорайону Я. Б. Котляревський, не діврава, про що йшла мова, пише: «Дякуємо за увагу, працювати будемо ще краще. Ну і ну...»

Кінчаючи рейд, ми побували в відпочинку міськомкому КП України. Інструктор цього відділу тримав у руках «свіжок» скаргу про незадовільне обслуговування відвідувачів у кафе «Відпочинку». Скарги свіжі, повноварті, а от страви в підприємствах громадського харчування...

Рейдова бригада: С. ЛАГОЙКО — мотористка заводу залізобетонних виробів, Г. ОРЕЛ — змішаний майстер лівобережного заводу залізобетонних конструкцій і виробів, Н. КАЛАШНИК — продавець спеціалізованого магазину «Молоко» міськзмішторгу, Е. ЯРУШОК, працівник райгазети «Наддніпрянська правда».

САШКОВІ соромно. Він всім ладно каже себе думці за колишнє байдуже ставлення до астрономії. Згадує Федора Миколайовича, який часто зауважував: «Пше-нишний, не задивляється у вікно. Там ніяк тільки сонце, а решта світила ось тут, на карті...». Сашко прийняв ідеальну позу, зосередив погляд на схемі небесної сфери, бігав очима за вітриком указки вчителя, але що до чого, второпати вже не міг... Давно те було, і хіба він тоді думав, що ось тепер доведеться складати екзамен з отєї науки-мук?

А Галка — ось вона, перед ним, ніби казкова королева, в зоряному світлі, — не здається. Раз по раз вона повторює одні і те ж:

— Ні, ні, ти все-таки вішуйкай його. Адже він найчудесніший з усіх сузір'їв. Кожна зірочка в ньому — як зірочка на...

Сашко задиряє голову згорни, пильно оглядає весь небозвід. Там, високо-високо, роняться зорі, ніби золоті бажоли. І чим довше дивиться на них Сашко, тим сильніше починає звучати в його душах якась дивна музика. Хлопцеві здається, що зорі почали співати. Раптом одна з них зривається і, розмотуючи вогненну стрічку, котиться вниз.

Сашко знов повертає голову до дівчини.

— Ну, скажи, Галю... Згодна цієї осені? Доки ж ми будемо отак?

Галка прихилила голову з пахучими кучериками до Сашкового плеча і замість відповіді, знову:

— Ні, ні, ти добре шукай його. Знайдеши — тоді скажу... В ту хвилину з далекої темряви випливають пучки проміння, чується рокотання трактора. Воно наблизиться і до нього приєднуються пахощі свіжого рілля, бензинового димка соломки.

— Ну, йди на зміну... Василь же чекає.

— Галю, скажи... Знайдеши — скажу. І дівчина, потиснувши Сашкову мотузку руку, чинкає в темряву.

Хлопець довго дивиться їй услід потім повертає і рома.

Георгій ШЕРБИНА

ОБРАЗОК

пштим кроком іде до трактора. Приймаючи зміну і сказавши «добраніч», він раптом кричить Василь:

— Еге-е-гей, Василь-у! Ти не знаєш, де сузір'я Оріон? І десть з темноти:

— А дивися ген-ген, над Дуплизовою могилою, сажнів три від землі... сім аскарих зірок... Ого — Оріон!

Мотор гуркотить натужніше, і толятор дупає в гони. — Ну, от, — думав Сашко, поглядаючи на борозну, то на мерехтіння, справді чудове сузір'я. — Тепер все... Тепер вона скаже. Мабуть, скаже... Мусить... А коли ще пість вичає...

Зам. № 4150.